

РЕШЕНИЕ

№ 97

гр. Пловдив, 13.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на десети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Й. Захова

Членове: Весела Ив. Евстатиева
Даниела Д. Събчева

при участието на секретаря Златка М. Чобанова
в присъствието на прокурора Анна Страхинова Викова
като разгледа докладваното от Даниела Д. Събчева Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20225300600037 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Образувано е по жалба на адв.П.Г. от АК-Стара Загора, защитник на подс.Л.Х. срещу присъда № 260136 от 12.10.2021г по НОХД №1037/2020г на Районен съд – Пловдив. С присъдата първоинстанционният съд е признал подс. Х. за виновен в извършване на престъпление по чл.201 от НК и на основание чл.54 от НК му е било наложено наказание от шест месеца лишаване от свобода. Изпълнението на наказанието е отложено с изпитателен срок от три години и шест месеца, по реда на чл.66, ал.1 от НК. Подсъдимият е осъден и да заплати на гражданския ищец Боннер – ООД сумата от 754,91лв, представляваща причинени имуществени вреди и сумата от 650лв, представляваща разноски на гражданския ищец за повереник. Разноските по делото за вещо лице и експертиза са присъдени в тежест на подсъдимия.

В жалбата от адв.Г. и допълнението към нея се твърди, че обжалваната присъда е незаконосъобразна и необоснована, постановена при нарушаване на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди се липса на доказателства, установяващи виновността на подсъдимия, както и наличие на съществени непълноти в депозирания обвинителен акт. Изтъква се, че липсват доказателства кога Х. е получил вещите, за които се твърди, че не са върнати и на каква стойност са същите. Излагат се възражения, че в обвинителния акт липса

описание на начина на осъществяване на инкриминираното деяние, както и че следва да са установени и описани конкретни разпоредителни действия на дееца с имуществото, което му е било поверено, с които да се е отнесъл към него като към свое собствено. Твърди се, че остава неясно кога подс.Х. е променил отношението си към това имущество. Твърди се още, че първостепенният съд не е направил собствен анализ на доказателствата, не е изяснил противоречията между тях, както и не е обсъдил направените възражения от защитата. Поради това се прави извод от защитата за липса на мотиви. Искане се присъдата да бъде отменена изцяло, като подсъдимият бъде признат за невиновен по повдигнатото му обвинение.

Производството пред настоящата въззивна съдебна инстанция е проведено при условията на чл. 269, ал.3, т.4, б.В от НПК, като за съдебното заседание подсъдимият е бил призован чрез неговия защитник, при изричното съгласие на последния за това.

В хода на съдебното производство прокурорът изразява становище, че присъдата следва да бъде потвърдена. Твърди се нейната правилност, законосъобразност и липса на допуснати процесуални нарушения. Повереникът на гражданския ищец Боннер ООД моли решението в гражданско правната му част да бъде оставено в сила. Защитникът на подсъдимия- адв. Г. поддържа жалбата и излага твърдения за недоказаност на обвинителната теза, тъй като не се установява какви и на каква стойност са били консумативите, предадени от подсъдимия на свидетелите и на коя дата е станало това, както и се оспорва доказателственото значение на издадените експедиционни бележки. Изтъква се, че липси се твърдят единствено от свид.З. и от никой друг, както и че не се доказва кога тези вещи са били предоставени на подсъдимия. Твърди се, че не всички свидетелски показания следва да се приемат за достоверни. Възразява се по отношение на правомощията, с които е разполагал подсъдимия да продава стоки, собственост на оштетеното юридическо лице. Сочи се като неизяснено обстоятелство моментът, в който е възникнало желание у подсъдимия да присвои вещи. Поради изложеното се иска оправдаване на подсъдимия и алтернативно отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане.

Пловдивският окръжен съд след като обсъди доказателствата по делото, становищата на страните и след като провери изцяло правилността на присъдата, съгласно чл. 314 от НПК, намира за установено следното:

Жалбата е ДОПУСТИМА, подадена от правоимащо лице в законово установения срок.

По същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА, единствено по отношение на определения размер на наказанието и изпитателният срок по чл.66, ал.1 от НК.

Фактическата обстановка по делото е следната:

На 18.06.2007г. в търговско дружество „Боннер“ ООД с предмет на дейност

производство и пласмент на движими вещи, представляващи съоръжения и оборудване за хранително-вкусовата промишленост, било проведено събрание на ръководството на фирмата, на което било решено на търговския посредник към дружеството да бъдат възлагани задължения както да рекламира стоките на дружеството, така и да ги продава на място на клиенти.

На 02.07.2007 г. между „Боннер“ ООД - като работодател и подсъдимият Л.М.Х. - като работник/служител, бил сключен трудов договор № 202, по силата на който подсъдимият бил назначен на длъжността „***“, код НКП 34153002 и код НИКД 2953. С допълнително споразумение към трудовия договор от 01.10.2008г., подсъдимият бил преназначен на длъжност „***“ с код по НКП 34153002. Последвало второ допълнително споразумение към Трудовия договор от 01.03.2011 г., с което подсъдимият Х. бил преназначен на длъжност „***“, но с код по НКП 33223001. Извършените промени по Трудовия договор на Х., уредени с посочените допълнително споразумение, били наложени от настъпили изменения в наименованието на длъжностите според Националната класификация на професиите.

На 20.07.2007г. подсъдимият Х. се запознал с длъжностната си характеристика, като удостоверил с подписа си, че е запознат със съдържанието ѝ. Длъжностната характеристика била изготвена и подписана за длъжността „***“ с код по НКП 34153002. Основните задължения на подс.Х. по посочената длъжностна характеристика били да отговаря за провеждане на пазарната политика на дружеството, да изготвя оферти и осъществява контакт с клиенти и да уточнява допълнителни изисквания, да поддържа контакт с клиенти и да следи за изпълнение на сключените договори, да подготвя сделки с български и чуждестранни клиенти, и да отговаря за организиране на рекламната дейност, като същевременно осигурява точно и ефективно приложение на всички нормативни документи, отнасящи се до въпросите, за които отговаря. Изпълнявайки трудовите си задължения подсъдимият бил подчинен йерархически на зам.управителя на фирмата по търговските въпроси, а функционално на зам.управителя на фирмата по търговските въпроси, зам.управителя по финансово административните въпроси, главния счетоводител, и на конструктивния и технологичния отдел.

На подс.Х. били възложени и задължения по продажба на стоки на място на клиента. Това задължение произтичало от вменените му по силата на длъжностната характеристика служебни задължения за осъществяване на реклама на стоките на фирмата и осъществяване на връзки с клиенти, било резултат от взетото решение на събранието от 18.06.2007 г. на дружеството да се предостави такова правомощие на търговския посредник. При постъпване на работа на подс.Х., в присъствието на прекия му началник – зам. управителя по търговските въпроси – свид. П. и управителя на дружеството – свид. Б., той бил уведомен за задълженията си. В тази връзка на подс.Х. били предоставени служебен мобилен телефон, касов апарат с № DT 226448, служебен

лек автомобил марка „Пежо”, модел „Партнър” с рег. № ***, преносим компютър, кочани с фактури, кочани с експедиционни бележки и книга за дневни финансови отчети. Стоките, които следвало да продава, подс.Х. получавал от централния склад на дружеството с ръководител свид. Ч.С.. За целта се съставяла складова разписка, както и експедиционна бележка от номериран кочан в 4 екземпляра. Посредством складовата разписка стоката се изписвала от централния склад с ръководител свид.С. и следвало да се впише като приход в счетоводно - складовата програма, която ползвал Х.. Той бил длъжен въз основа на складовата разписка да впише всяко изделие със съответния партиден номер в счетоводната си програма.

Експедиционните бележки съдържали наименование и артикулен номер на стоката, а ако тази стока била машина – и серийния номер, както и името на лицето, на което се предава. Следвало същите да бъдат подписани от предалия и приелия стоката. Единият екземпляр от експедиционните бележки оставал в кочана, другия оставал при свид.С., а третия екземпляр при охраната на дружеството, за да може стоката да напусне предприятието. Последният четвърти екземпляр бил предназначени за приносителя на стоката и получателя – в случая подс. Х.. В някои случаи се налагало да бъдат изпращани стоки по куриер, поради което на някои от експедиционните бележки и стокови разписки липсвал подпис на Х., като в горния им ляв ъгъл, в графа „вид превоз” било отбелязвано, че се изпраща „по куриер”.

Със счетоводно - складовата програма работели свид. С., подс. Х. и другия търговски посредник А.К.. Всеки от тях имал собствен код за достъп до самата програма, който не бил известен на другите. Отделно от тях достъп до счетоводната програма имала и гл. счетоводител свид. З., за да следи в реално време наличността на стоките във всеки един склад, но без да може да прави промени в нея.

След като се извършвала продажба на определена стока, същата се отписвала от счетоводно - складовата програма от търговския посредник. Той водел и касовата книга и съответно следвало да я попълва с дневните отчети. Парите от продажбата се получавали с фактура или касова бележка, като се отчитали в брой в счетоводството на дружеството. Рядко се случвало да се отчетат пари по банков път. Тогава след обаждаване до счетоводството, от там издавали фактурата.

Отчитането от подс. Х. на получените от продажбите пари, първоначално ставало в период между 10 или 20 дни. Като сума се търсела за отчитане тази, която била посочена в експедиционната бележка, тъй като в счетоводната програма стоките били записани по покупни стойности. Строго определен срок за отчитане нямало, но следвало това да става веднъж или два пъти месечно. Впоследствие, обаче подсъдимият престанал да спазва тази отчетност. Всеки един от търговските представители, извършващи продажби, имал списък с продажните цени на стоките. Правели се и отстъпки от цената след съгласуване на зам. управителя по търговските

въпроси – свид. П., като в експедиционната бележка се отбелязвала отстъпката. Също така се оставяли и стоки при клиенти за тестване. Тогава върху експедиционната бележка не се поставяла цена, като се записвало при кого стоката е била оставена. Едва след като клиентът поискал да закупи стоката и да плати цената ѝ, върху експедиционната бележка се отбелязвала нейната цена. В случай, че стоката не се закупувала, върху експедиционната бележка се отбелязвало, че стоката е върната.

Изпълнявайки възложените му задължения да рекламира и продава стоки на дружеството, подс. Х. общувал, както с управителите на фирми, осъществяващи дейности в областта на хранително - вкусовата промишленост, основно в областта на месопереработването, така и с техни служители. Те го познавали добре. Подсъдимият получавал от склада на „Боннер“ ООД различни артикули на стоки и ги продавал, както лично на управителите, така и на работници и служители във фирмите.

При описаните обстоятелства на 23.11.2011 г. подс. Х. продал на „Тагара“ ЕООД гр. Ямбол, с *** свид. К., който познавал лично подсъдимия, 2 бр. месарски нож Dick 82348-21-1-01, за обща сума от 56.40 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване ICEL 244.3139.18 за сумата от 12 лв.; 1 бр. нож Dick за клане 82007-18-1-02 за сумата от 22.70 лв.; 1 бр. четка 31743 за сумата от 32 лв.; 2 бр. четка 70413 за обща сума от 44 лв.; 3 бр. дръжка от фибростъкло 1500 мм 29383, синя за обща сума от 81 лв.; 1 бр. машина за заточване RS75 9806000 за сумата от 650 лв.; 4 бр. вложка 7087 за обща сума от 48 лв.; 1 бр. сатър 6655-24 за сумата от 180 лв., всичко продадени вещи на обща стойност 1126.10 лв., за които била издадена експедиционна бележка №11513/23.11.2011 г. и сумата в размер 1126.10 лв. била получена от подс. Х. в брой.

На 01.12.2011 г. подс. Х. продал на „Рони“ ЕООД гр. Харманли 1 бр. четка 51457 Vikan за сумата от 18 лв.; 1 бр. четка 4184 Vikan за сумата от 19.30 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване ICEL 244.3139.18 за сумата от 12 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване Dick 82368.18 за сумата от 20 лв.; 10 бр. ролки 600/400 за обща сума от 1200 лв.; 1 бр. магнитна лента 680050- мостра, за обща сума от 1269.30 лв., за които вещи била издадена експедиционна бележка с №11965/01.12.2011 г.

На 20.12.2011 г. подс. Х. продал на „Рони“ ЕООД гр. Харманли още 10 бр. роли за каси малък размер за обща сума от 1050 лв.; 2 бр. дръжка от фибростъкло 1500 мм 29385 за обща сума от 54 лв.; 1 бр. гребло гумено 70725 бяло за сумата от 30 лв. Продадените вещи на посочената дата били на обща стойност от 1134 лв., за които била издадена експедиционна бележка №11976/20.12.2011 г.

За датите 01.12.2011 г. и 20.12.2011 г. подс. Х. продал на „Рони“ ЕООД гр. Харманли стоки общо за сумата от 2403,30 лв. Стоките били доставени на място и платени в брой на подс. Х..

На 19.12.2011 г. подс. Х. продал на „Прима МВ“ ООД гр. Стара Загора с *** св. К, 6 бр. лента за банциг B&D 1600x15 за обща сума от 102 лв., за което подс. Х. не

издал касов бон за закупените материали, и за което била издадена експедиционна бележка №11973/19.12.2011 г., а парите били получени от подс. Х. в брой.

На 27.10.2011 г. подс. Х. продал на „Алфа Фарм“ ЕООД гр.Сливен, с *** свид. Г., 200 бр. ножчета за B&D S1011-6387297 за обща сума от 940 лв.; 1 бр. пневмогрупа от склада на свид. Ч.С. за сумата от 300 лв. Общата стойност на продадените вещи била 1240 лв., за което била издаден експедиционна бележка с №11497/27.10.2011 г.

На 19.12.2011 г. подс. Х. продал на „Алфа Фарм“ ЕООД гр.Сливен още 1 бр. машина за мелене на месо Волф РМ 82 за сумата от 3080 лв.; 2 бр. нож за РМ 82 сърповиден с четири пера за обща сума от 150 лв.; 1 бр. решетка бъбрек РМ 82 за сумата от 44 лв.; 6 бр. решетка 5 мм РМ 82 за обща сума от 32 лв., като общата сума от 3306 лв. за първите четири стоки с предоставена отстъпка в размер на 7% (231.00 лв.), т.е. на цена 3075 лв. и 1 бр. нож ВЕНСНЕР за сумата от 150 лв. Общата стойност на продадените вещи била 3225 лв., за което била издаден експедиционна бележка №11974/19.12.2011 г.

Общата стойност на продадените на „Алфа Фарм“ ЕООД гр.Сливен на 27.10.2011 г. и 19.12.2011 г. била 4465 лв., които подс. Х. получил в брой.

На 23.02.2012 г. подс. Х. продал на ЕТ „****“ гр.Кърджали 1 бр. ръкавица предпазна червена GM 959000 за сумата от 125 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване GM 11251-15 за сумата от 14 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване Dick 82991-13-1 за сумата от 16 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване с червена дръжка Dick 82368-13-1-03 за сумата от 16 лв.; 1 бр. масат супер закален титан 7910330-0 за сумата от 136 лв., като общата стойност на издадената за целта експедиционната бележка с № 12275/23.02.2012 г. била 307 лв., с предоставена отстъпка в размер на 5% и оформена крайна цена от 291 лв., която сума подс. Х. получил в брой.

На 24.02.2012 г. подс. Х. продал на ЕТ „****“ гр. Хасково 1 бр. японски готварски нож 84441-18-2 за сумата от 37.30 лв.; 4 бр. нож за обезкостяване GM 12316-15 на обща сума от 60 лв.; 4 бр. нож за обезкостяване 12316-18 на обща сума от 60 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване 82991-15-1 на стойност от 17 лв.; 1 бр. нож GIESSER MESSER 310518 за сумата от 18 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване с червена дръжка 82368-13-1-03 за сумата от 17.30 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване 82991-13-1 за сумата от 16 лв.; 1 бр. нож за обезкостяване със синя дръжка 3105-10-b за сумата от 12 лв.; 1 бр. нож прободен 3005-16 за сумата от 12 лв., като общо цената по издадената експедиционна бележка била 269.40 лв, с отстъпка 10 лв., което оформила крайната стойност от 260 лв., която сума подс. Х. получил в брой.

В началото на 2012 г. подс. Х. издал на гл. счетоводител З. зачисления му касов апарат, тъй като бил развален.

На 24.02.2012 г. подс. Х. подал молба - предизвестие за прекратяване на трудовото си правоотношение с „Боннер“ ООД, с. Ведраре, считано от 24.03.2012 г.

Подс.Х. разговарял с управителя на дружеството – свид. Б., като го уведомил, че напуска, за да отиде да работи в Англия. Постигнали уговорка в рамките на един месец да предаде неотчетената стока и неотчетените пари от реализираните от него продажби, както и зачислените му за ползване служебен автомобил, касов апарат, мобилен телефон, кочани с фактури и експедиционни бележки. Свид. Б. неколкратно се интересувал в рамките до изтичане на този срок дали подс.Х. се е отчел, но последния изчакал почти до края срока. На 20.03.2012 г. подс. Х. се явил в дружеството и предал служебен мобилен телефон, касов апарат, служебния лек автомобил „Пежо Партнър” с рег. № ***, преносим компютър, както и част от повереното му имущество, като заявил че друга част от него била оставена при презентирането на клиенти и поради тази причина не можел да я отчете към момента. На 22.03.2012 г. подс. Х. отново се явил в дружество и предал част от получената, но неотчетената към момента стока. След 17,00 ч. на същата дата подс. Х. се явил при главния счетоводител – св. З., и предал останалите при него счетоводни документи – експедиционни бележки и фактури, удостоверяващи получените от него от централния склад и съответно продадени стоки. Тъй като счетоводното засичане било трудоемко и изисквало технологично време, а работният ден привършил, то не могло да приключи на същия ден. Подс. Х. обещал на следващия ден да се яви отново, за да предаде всички събрани до момента от него суми, както и всички движими вещи, които е получил от склада на дружеството, и които не е могъл да продаде. Поради тази причина не бил и изготвен обходен лист, както и не била изготвена насрещна проверка, както на върнатата стока, така и на отчетените суми. Въпреки даденото обещание, след 22.03.2012 г. подс. Х. повече не се е появил в дружеството.

При направената ревизия в „Боннер“ ООД било установено, че след 22.03.2012 г. подс. Х. не бил отчетел суми и вещи, връчени му в качеството на „****“ и при изпълнение на възложените му задължения от страна на ръководството на дружеството за продажба на стоки, както следва:

1. Сумата от 1126 лева и 10 стотинки, връчени му от „ТАГАРА“ ООД гр. Ямбол за продадени стоки с експедиционна бележка № 11513/23.11.2011 г.;
2. Сумата от 1269 лева и 30 стотинки, връчени му от „РОНИ“ ЕООД гр. Харманли за продадени стоки с експедиционна бележка № 11965/01.12.2011 г.;
3. Сумата от 1134 лева връчени му от „РОНИ“ ЕООД гр. Харманли за продадени стоки с експедиционна бележка № 11976/20.12.2011 г.;
4. Сумата от 102 лева връчени му от „ПРИМА МВ“ ООД гр. Стара Загора за продадени стоки с експедиционна бележка № 11973/19.12.2011 г.;
5. Сумата от 1240 лева връчени му от „АЛФА ФАРМ“ ЕООД гр. Сливен за продадени стоки с експедиционна бележка № 11497/27.10.2011 г.;
6. Сумата от 3225 лева връчени му от „АЛФА ФАРМ“ ЕООД гр. Сливен за

продадени стоки с експедиционна бележка № 11974/19.12.2011 г.;

7. Сумата от 291 лева връчени му от ЕТ „****“ гр. Кърджали за продадени стоки с експедиционна бележка №12275/23.02.2012 г.;

8. Сумата от 260 лева връчени му от ЕТ „****“ гр. Хасково за продадени стоки с експедиционна бележка №12273/24.02.2012 г. или общо пари в размер на 8647 лева и 40 стотинки,

9. Движими вещи, собственост на „БОННЕР“ ООД с. Ведраре връчени му през 2011 г., а именно: 1 бр. прави режещи пластини IM- SKL-1, на стойност 13 лева и 26 стотинки; 1 бр. нож 8298215, на стойност 11 лева и 53 стотинки; 1 бр. нож прободен със синя дръжка № 300518d, на стойност 10 лева и 96 стотинки; 1 бр. нож за транжиране DISK 8242521-0, на стойност 18 лева; 2 бр. ножове за обезкостяване 82982-13-1, на обща стойност 20 лева и 70 стотинки; 1 бр. нож GEISSER MESSER- 310518, на стойност 9 лева и 08 стотинки; 2 бр. ножове за дране GM 265315, на стойност 14 лева; 1 бр. нож за дране GM 300516, на стойност 10 лева и 37 стотинки; 1 бр. решетка за волф R70b D 4.5 mm IS-R70B-045, на стойност 21 лева и 96 стотинки; 1 бр. нож за обезкостяване с жълта дръжка 310513d, на стойност 8 лева и 19 стотинки; 7 бр. ножове за обезкостяване ISEL 244,3139,18, на обща стойност 60 лева и 54 стотинки; 1 бр. нож прободен с червена дръжка 300516d, на стойност 10 лева и 37 стотинки; 1 бр. нож DICK 8445621-2, на стойност 29 лева; 1 бр. готварски нож DICK 84447, на стойност 39 лева; 1 бр. нож DICK, дървена дръжка 8200409, на стойност 32 лева; 2 броя джобен масат 99908, на обща стойност 17 лева и 58 стотинки; 9 бр. ленти за трион EFA SB 287E 2904x0,56x19, на обща стойност 163 лева и 52 стотинки; 1 бр. дръжка от фибростъкло 15000 мм, зелена 29382, на стойност 18 лева и 24 стотинки; 4 бр. ножове за обезкостяване GM 12316, на обща стойност 41 лева и 36 стотинки; 3 бр. ленти за банциг 2040x16, на обща стойност 33 лева и 09 стотинки; 17 бр. ластични държачи за ръкавица 9594, на обща стойност 7 лева и 48 стотинки; 1 бр. нож за машина мод. 1000/1500M2 193141, на стойност 134 лева и 58 стотинки или всичко движими вещи на обща стойност 754 лева и 91 стотинки; всичко пари и вещи на обща стойност 9402 лева и 31 стотинки.

За констатираните липси подс. Х. бил уведомен незабавно по телефона от главния счетоводителка на дружеството- свид.3.. Тя му обяснила, че следвало да се яви в дружеството, но той ѝ отговорил да го „покрие“ по някакъв начин. След този разговор, контакт с подсъдимия повече не могъл да бъде установен, тъй като телефона му бил изключен.

Със заповед П-2647/23.03.2012 г. било прекратено трудовото правоотношение на подс. Х. с „Боннер“ООД, с. Ведраре.

От назначената по делото съдебно- счетоводна експертиза /л.242 и сл., т.ІІ от ДП/, изготвена от в.л. М. се установява, че сумата от неотчетените пари от подс. Х. към

момента на прекратяване на трудовото му правоотношение, получена от реализирани от него продажби на стоки, собственост на „Боннер“ ООД била общо 8647,40 лв. Също така според вещото лице, подс. Х. получил от работодателя си, но нито продал, нито върнал при прекратяване на трудовото си правоотношение следните стоки: 1 бр. прави режещи пластини IM- SKL-1, на стойност 13 лева и 26 стотинки; 1 бр. нож 8298215, на стойност 11 лева и 53 стотинки; 1 бр. нож прободен със синя дръжка № 300518d, на стойност 10 лева и 96 стотинки; 1 бр. нож за транжиране DISK 8242521-0, на стойност 18 лева; 2 бр. ножове за обезкостяване 82982-13-1, на обща стойност 20 лева и 70 стотинки; 1 бр. нож GEISSER MESSER- 310518, на стойност 9 лева и 08 стотинки; 2 бр. ножове за дране GM 265315, на стойност 14 лева; 1 бр. нож за дране GM 300516, на стойност 10 лева и 37 стотинки; 1 бр. решетка за волф R70b D 4.5 mm IS-R70B-045, на стойност 21 лева и 96 стотинки; 1 бр. нож за обезкостяване с жълта дръжка 310513d, на стойност 8 лева и 19 стотинки; 7 бр. ножове за обезкостяване ISEL 244,3139,18, на обща стойност 60 лева и 54 стотинки; 1 бр. нож прободен с червена дръжка 300516d, на стойност 10 лева и 37 стотинки; 1 бр. нож DICK 8445621-2, на стойност 29 лева; 1 бр. готварски нож DICK 84447, на стойност 39 лева; 1 бр. нож DICK, дървена дръжка 8200409, на стойност 32 лева; 2 броя джобен масат 99908, на обща стойност 17 лева и 58 стотинки; 9 бр. ленти за трион EFA SB 287E 2904x0,56x19, на обща стойност 163 лева и 52 стотинки; 1 бр. дръжка от фибростъкло 15000 мм, зелена 29382, на стойност 18 лева и 24 стотинки; 4 бр. ножове за обезкостяване GM 12316, на обща стойност 41 лева и 36 стотинки; 3 бр. ленти за банциг 2040x16, на обща стойност 33 лева и 09 стотинки; 17 бр. ластични държачи за ръкавица 9594, на обща стойност 7 лева и 48 стотинки; 1 бр. нож за машина мод. 1000/1500M2 193141, на стойност 134 лева и 58 стотинки или всичко движими вещи на обща стойност 754 лева и 91 стотинки - или всичко пари и вещи на обща стойност 9402 лева и 31 стотинки.

Описаната фактическа обстановка е приел за доказана и първоинстанционният съд, видно от по-старателен прочит на мотивите по делото. За тази си преценка настоящият въззивен съдебен състав бе затруднен поради липса на последователност в изложението на проверявания акт, тъй като в началото на мотивите са изведени отделни обстоятелства от фактическата обстановка, а другата част от съставомерните такива първостепенният съд е изложил едновременно с анализа на доказателствата, от които те се извеждат. Независимо от този нетрадиционен подход и забелязващата се пестеливост на изложението, волята на първостепенният съд е изводима в достатъчна степен за извършване на проверка от страна на настоящия съд.

Не се констатира нарушение на правото на защита на подсъдимия при провеждане на първоинстанционното съдебно производство в условията на чл.269, ал.3 НК. Макар на пръв поглед от съдебните протоколи да не става ясно дали подсъдимият Х. е узнавал за датата и часа на всяко едно съдебно заседание, този въпрос бе изяснен във въззивното производство. Видно от изявлението на упълномощения от подсъдимия

защитник- адв.Г., за провежданите съдебни заседания той е бил уведомяван от нейна страна, както и са му били изпращани протоколите от проведени съдебни заседания. Съобразно практиката на Съда на ЕС – Дело С-688/18 от 13.02.2020г във връзка с Директива 2016/343 на Европейския Парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, правото на подсъдимия да присъства на съдебният процес не е нарушено, когато той е уведомен своевременно за съдебният процес срещу него, за последиците от неявяване на този процес и е бил представляван от упълномощен да го защитава защитник, като е взел недвусмислено решение да не се яви на съдебните заседания срещу него. Тези изисквания, гарантиращи правото на подсъдимия да участва в наказателния процес в настоящия случай са изпълнени. Подс.Х. е знаел за образуването и водено години на ред наказателно производство срещу него и както и е знаел, че процесът все още е висящ. В съобщението по чл.247б от НПК от първоинстанционния съд до подс.Х. - стр.24 от НОХД1032/20г е посочено задължението на подсъдимия да се яви пред съда, както и правната възможност, в случай на неявяване, делото да се разгледа и реши в негово отсъствие, съобразно разпоредбата на чл.269 от НК. Видно от съобщението в същото е изписан и текста на посочения закон. Съобщението е било връчено на подсъдимия и същият е изразил писмено становището си по него видно от обратната разписка- стр.17 от съдебното дело и постъпилата молба от страна на подсъдимия с искане делото да се гледа в негово отсъствие. Също така подсъдимият е бил уведомяван от своя упълномощен защитник за предстоящите и проведени съдебни заседания срещу него, като той не е поискал преповтаряне на действия с негово участие и не е посочил пред съда каквито и да е причини за неявяването си. Всичко изложено сочи, че подс.Х. се е дезинтересирал от участието си по делото и не е желал да се ползва от правата си. По тези съображения настоящият съдебен състав не намери да е налице съществено процесуално нарушение на правото на защита на пос.Х., което да следва да бъде отстранено чрез преповтаряне на процесуално следствените действия, съобразно задълженията на съда по чл.335, ал.3 от НПК.

Следва да се подчертае, че настоящото разглеждане на делото пред въззивна инстанция е четвърто по ред. Съобразно чл.335, ал.3 от НПК, независимо дали от първоинстанционния съд са били допуснати нарушения по чл.348, ал.3 НПК, е недопустимо делото да бъде върнато за ново разглеждане в първата съдебна инстанция. Поредно, вече пето по ред, връщане на делото за ново разглеждане на първата инстанция би се приравнило до отказ от правосъдие и би увредило в значителна степен правото на страните за разглеждане и решаване на правния спор в разумен срок. По тези съображения искането на защитата за отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане, на основание чл.335, ал.3 от НПК, се явява незаконосъобразно, поради което същото следва да бъде оставено без уважение.

Описаната в настоящото решение фактическа обстановка се установява по непротиворечив начин от събраните по делото доказателства, възпроизведени чрез годни гласни доказателствени източници – показанията на разпитаните по делото свидетели, подкрепени с приложените писмени доказателствени средства – документи по чл.127 от НПК, сред които договор и споразумения към него за назначаване на длъжност на подсъдимия, длъжностна характеристика- том 1,стр.37-43 от ДП, молба за напускане по взаимно съгласие, авансов отчет на Л.Х. от 22.03.2012г, копия на експедиционните бележки, описани в отчета, оборотна ведомост за 01.-01.2011-31.03.2012г справка приход за същия период, справка разход за 2011г и справка разход за периода до 03.2012г /том 3, стр.66 от ДП/, заверени копия на документи, удостоверяващи изпращане на стоки с куриерска фирма до подс.Х., счетоводна справка за неотчетени суми на продадени стоки- том 1, стр.27 и приложени към нея стокови разписки. Като цяло доказателствата по делото са еднопосочни.

От показанията на свидетелите Л.Б., П.П. и Ч.С. се установява каква е била организацията на работа в търговското дружество Боннер ООД и по конкретно какви функции са били възложени на подс.Х., по какъв ред се е осъществявало получаване на стоки на дружеството от негова страна и как е била отчитана продажбата им. Показанията на тези свидетели са подкрепени и с приложените по делото експедиционни бележки за получени стоки от подсъдимия. Установява се, че в дружеството към онзи момент е съществувала строга организация и отчетност по отношение на всички изнасяни от склада му стоки. Въведеното ползване на стокови разписки, съставяни в два екземпляра и експедиционни бележки, издавани в четири екземпляра, спомага за установяване по несъмнен начин на всички вещи, собственост на търговското дружество предоставени на подс.Х., лично или по куриер. Независимо дали подс.Х. е завеждал коректно в своята отчетност получените от дружеството стоки, фактът на получаването им се установява по несъмнен начин от съставяните документи от страна на свид.С..

От показанията на свид.Ц.З. - *** на Боннер ООД, подкрепени с тези на свид.Г.С. - също *** на дружеството, се установява, че подс.Х. се е явил на 22.03.2012г и е отчел всички налични у него документи – експедиционни бележки, които са служили за отразяване движението на стоките на дружеството, както и пари от продажби. Това се е случило на датата в края на работния ден, което не е дало възможност да се изготви обходен лист /същото отразено и в писмо от дружеството Боннер стр. 131/, поради това засичане по документите на отчетените пари и върнатите стоки било направено на другия ден, когато и конкретните липси били установени.

Видно от показанията на свидетелите В.К., *** на фирма Прима през 2012г, В.Г., работила в Месокамбинат „Рони“ гр.Харманли, К.К. – *** на дружеството Тагара ЕООД Ямбол, Н.С., работил като продавач –консултант в ЕТ „****“ и Г.Г., *** на Алфа фарм през 2012г се установява, че получените от тях стоки, предоставени им от подс.Х.

са били заплатени в брой на същия. Какви са били стоките и на каква стойност, съответно колко пари е получил подс.Х., се установява от предоставените по делото експедиционни бележки. Една част от тези бележки са предоставени от самите търговци, тъй като те са им били дадени от страна на подс.Х.. Това са:

- експедиционна бележка №11513/23.11.2011 г. за сумата от 1126, 10лева, връчени на подсъдимия от „ТАГАРА“ ООД - Ямбол за продадени стоки – том 3, стр.32

- експедиционна бележка №11965/01.12.2011г. за сумата от 1269, 3 0 лв, връчени на подсъдимия от „РОНИ“ ЕООД - Харманли за продадени стоки- том три стр.24

- експедиционна бележка №11976/20.12.2011г. за сумата от 1134 лева, връчени на подсъдимия от „РОНИ“ ЕООД - Харманли за продадени стоки – том 3, стр.23 от ДП

- експедиционна бележка № 11497/27.10.2011г. за сумата от 1240 лева, връчени на подсъдимия от „АЛФА ФАРМ“ ЕООД – Сливен за продадени стоки - том 3, стр.51 и стр.157от ДП

- експедиционна бележка №11974/19.12.2011 г. за сумата от 3225 лева връчени на подсъдимия от „АЛФА ФАРМ“ ЕООД – Сливен за продадени стоки - том 3, стр.52 и стр.156 от ДП

Друга част от експедиционните бележки са тези, с които е разполагало търговското дружество Боннер ООД и което установило, че описаните в тях вещи или парични суми са неотчетени от страна подс.Х.. Това са:

- експедиционна бележка № 11973/19.12.2011 г. за сумата от 102 лева, връчени на подсъдимия от „ПРИМА МВ“ ООД - Стара Загора за продадени стоки - том 1 стр.31 от ДП

- експедиционна бележка №12275/23.02.2012 г. за сумата от 291 лева, връчени на подсъдимия от ЕТ „***“ - Кърджали за продадени стоки - том 1 стр.34 от ДП

- експедиционна бележка №12273/24.02.2012г за сумата от 260 лева, връчени на подсъдимия от ЕТ „*** - *** ***“ - гр.Хасково за продадени стоки - том 1, стр.33 от ДП

На тези документи е виден подпис на мястото на лицето приело стоките от страна на търговското дружество купувач, като различните представители или работещи в тези търговски дружества също потвърждават, че всички стоки, които са купували от „Боннер“ ООД са платили в брой именно на подс.Х.. Парични суми за тези продажби при собственика на вещите „Боннер“ ООД от страна на подс.Х. не били отчетени и непостъпили.

Съдът кредитира твърденията на свид.З. за това, че тя лично е уведомила подс.Х. за констатираните липси- пари и вещи, а той от своя страна поискал от нея да

бъде прикрит. Казаното от свид.З. се потвърждава и от свид.С., пряк очевидец на обаждането към подс. Х., присъствала в стаята в същия момент, както и свидетел на объркването, което почувствала свид.З. след обаждането, обяснено ѝ веднага от нейна страна с искането на подс.Х. тя да го прикрие. Тези обстоятелства се потвърждават и с производни доказателства- показанията на свид. Б., който също разбрал от свид. З., че подс.Х. очаква от нея да уреди нещата му без те да излизат наяве. Факт е обстоятелството, че след този разговор подс.Х. повече не се явил при търговското дружество, негов работодател, и неотчел други вещи или пари, които дължал да предаде.

Размерът на присвоените пари и вещи се установява от изготвените по делото комплексна-съдебно счетоводна експертиза том 2, стр.242 от ДП и допълнителна такава –том 4, стр.25 от ДП. Касае се за неотчетени от подс.Х. суми на продадени стоки в размер на 8647.40лв. и неотчетени стоки в размер на 754.91лв. . Вещото лице М. е бил разпитан пред първоинстанционния съд. Видно от казаното отчитането на подсъдимия пред търговското дружество принципно е следвало някаква периодичност, като почти винаги това е ставало лично на счетоводителя З.. Експертизата установява механизма на предаване на стоките от дружеството към подс.Х.. Вещото лице е изследвал представените експедиционни бележки от подсъдимия, ползваната от него компютърна програма, оборотната ведомост, както на дружеството, така и тази на подсъдимия и е изготвил заключенията си след запознаване с материалите по делото и посещение в „Боннер“ ООД за запознаване със счетоводната програма, експедиционните бележки и начина на работа във фирмата. Установява се, че подсъдимият не е издавал фактура или касова бележка, както бил длъжен да направи. Клиентът в случая получавал експедиционна бележка, която му служела също за разходно- оправдателен документ. В този случай неотчетените пари могли да се засекат единствено и само чрез съпоставка на експедиционните бележки и пуснатите фактури и касови бележки. Въззивният съдебен състав намира, че изготвените по делото експертизи следва да бъдат приети с доверие. Същите са извършени от вещо лице, притежаващо нужната квалификация в съответната научна област- сертифициран вътрешен одитор към Министерство на финансите. Експертизите са пълни, ясни, обхващат цялата налична информация за случая и дават отговор на поставените въпроси.

Видно от установените фактически обстоятелства подс.Х. е изпълнил от обективна страна всички признаци на състава на престъплението по чл.201 от НК. Предметът на престъплението е изяснен в достатъчна степен по вид и размер. Това са чужди за дееца пари и отделни вещи, които са му били поверени в определено качество, като първоначално са били държани от него от името и за сметка на представляваното търговско дружество. Подсъдимият е установил фактическа властва върху конкретните вещи и пари на правно основание, каквото представлява съществуващото трудово правоотношение между него и юридическото лице Боннер

ООД, по силата на което той е имал задължението да държи конкретните вещи и парични суми временно, като е дължал тяхното отчитане към собственика им. Престъплението е осъществено чрез бездействие тъй като деецът не е извършил нужните действия за да върне поверените му вещи и получените от клиенти парични суми, по който начин той фактически се е разпоредил с тях в свой интерес. Бездействието на подсъдимия е резултат от промяната на отношението му към предмета на престъплението и изразява намерението му да се отнася към него като със свой. Престъплението е извършено в момента, в който подсъдимият е отказал да предаде установените като липси от търговското дружество вещи и парични суми. Това е периодът от време след последното отчитане на подсъдимия на 22.03.2012г. След този момент подсъдимият повече не се явил в търговското дружество и други вещи и парични суми не предал, в което именно се изразява и неговото престъпно бездействие. Според изготвената по делото експертиза съотношението между стойността на предмета на престъплението и минималната работна заплата за Република България към момента на деянието /270 лв./ било в размер на 34.82337, което сочи по-високата обществена опасност на деянието от обикновените случаи.

От субективна страна подс.Х. е годен субект на това престъпление, тъй като същият е длъжностно лице по смисъла на чл.93, т.1, б.,б“ НК. Той е изпълнявал за постоянно срещу заплащане работа в юридическо лице, като страна по трудово правоотношение, даващо му правомощия да пази и управлява получените чужди пари и вещи, собственост на дружеството, като продава вещите на различни клиенти и отчита паричната сума на дружеството. Подс.Х. е получил фактическа власт върху предмета на престъплението поради качеството, което е притежавал. Той е бил назначен като търговски представител на дружество Боннер като в тази връзка му било възложено да получава стоки от дружеството, с които да се разпорежда в полза на собственика им. Всички тези обстоятелства били ясно съзнавани от страна на подсъдимия, който извършил престъплението при пряк умисъл. Той предвиждал, че при неотчитане на дължимите парични суми и вещи на собственикът им се разпорежда със същите в своя полза, което е извън предоставените му правомощия и по този начин имуществено уврежда търговското дружество, като искал да настъпи именно този резултат.

При определяне на наказанието на подс.Х. за така извършеното от престъпление първостепенният съд отчел добрите характеристични данни за същия и изминалият период от време от извършване на престъплението до момента на постановяване на присъдата. Наказанието било определено от първоинстанционния съд при условията на чл.54 от НК. Настоящият съдебен състав намира, че становището на първостепенният съд е правилно, но по следните съображения:

Съгласно съдебната практика нарушаването на принципа за разглеждане на делото в разумен срок е основание обвиненото лице да се ползва от правото на

изключително смекчаващо вината му обстоятелство при индивидуализация на наказанието / цитат Решение № 183 от 23.04.2010 г. на ВКС по н. д. № 116/2010 г., I н. о., НК. и в тази връзка Решение № 85 от 17.07.2020 г. на ВКС по н. д. № 207/2020 г., II н. о., Решение № 338 от 20.10.2008 г. на ВКС по н. д. № 301/2008 г., III н. о., НК, Решение № 7 от 5.03.2020 г. на ВКС по н. д. № 1022/2019 г., III н. о., Решение № 227 от 22.11.2018 г. на ВКС по н. д. № 779/2018 г., II н. о., Решение №95 от 03.08.2020г на ВКС по н.д. №203/2020г I н.о., Решение № 208 от 15.07.2014 г. на ВКС по н. д. № 606/2014 г., III н. о., НК./ Независимо от констатираната фактическа сложност на делото, довела до съществено забавяне на провежданото наказателно производство, за да определи наказание по реда на чл.55 от НК съдът следва също така да прецени съразмерността на предвидената в специалната норма най -лека санкция /Решение №95 от 03.08.2020г на ВКС по н.д. №203/2020г I н.о./.

Действително подсъдимият е неосъждан, трудещ се човек, извършил престъплението преди десет години. Видно е, че разумният срок за водене на наказателно производство е бил надскочен, като това нарушението не се дължи на недобросъвестно процесуално поведение на подсъдимия. За изминалият период от време на провеждане на наказателното производство подсъдимият следва да бъде компенсиран, като това смекчаващо вината обстоятелство следва да бъде възприето като изключително такова по смисъла на чл.55 от НК. В случая, в санкцията на правната норма по чл.201, ал.1 от НК не се предвижда специален минимум за наказанието лишаване от свобода, което означава, че най-лекото наказание по реда на чл.54 от НК би било в размер от три месеца лишаване от свобода.

Въззивният съдебен състав счита, че наказанието на подсъдимия не следва да се определя по реда на чл.55 от НК, тъй като възможното най-леко наказание за това престъпление от три месеца лишаване от свобода не се явява несъразмерно тежко спрямо личността му и извършеното от него. За тази оценка съдът отчита и едно отегчаващо вината на подс.Х. обстоятелство, а именно, това че стойността на предмета на престъплението надскача над тридесет пъти минималната работна заплата за страната. Това обстоятелство сочи по-висока обществена опасност на деянието поради по-същественото засягане на охранените обществени отношения. Всичко изложено води до извода, че наказание определено по реда на чл.54 от НК в размер на законово предвиденият минимум от три месеца лишаване от свобода съобразно чл. 39, ал.1 от НК е справедливо и достатъчно да постигне целите на чл.36 от НК.

Правилно е било постановено от първоинстанционният съд отлагане изпълнението на наказанието с изпитателен срок по реда на чл.66, ал.1 от НК. На още по-голямо основание, поради изминалия срок на провеждане на наказателното производство, не се налага за поправяне на подсъдимият той да излежи ефективно така определеното му наказание лишаване от свобода. Размерът на определеният

изпитателен срок обаче следва да бъде намален на три години поради намаляване на размера на самото наказание и поради законовото ограничение за продължителността на изпитателния срок по чл.66, ал.2 от НК. Изпитателен срок в минимален размер от три години е достатъчен по продължителност за отлагане изпълнението на наказанието и достигане на заложените му от закона цели.

Настоящият съдебен състав намира присъдата за правилна в гражданско правната част. Обезщетение се дължи за вреди виновно причинени други му, по смисъла на чл.45 от ЗЗД. В настоящият случай се доказва причинно следствена връзка между бездействието на подсъдимия и настъпилото имуществено увреждане на юридическото лице, граждански ищец по делото. Имуществената вреда се установява и по размер, поради което искането за присъждане на обезщетение в този му размер се явява основателно. Неправилно обаче е бил определен размера на държавната такса от 4%, която съобразно чл.2 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК не може да бъде по малка от 50лв. Първостепенният съд е присъдил държавна такса върху уважения граждански иск, но в размер на 30лв. Този размер следва да бъде потвърден, като разликата до законосъобразния размер на таксата от 50лв, а именно още 20лв следва, да бъде присъдена от страна на въззивния съд в тежест на подсъдимия. Съгласно чл.18, ал.1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, държавна такса се дължи и за разглеждане на гражданския иск във въззивното съдебно производство. Тази такса се определя в размер 50 на сто от таксата дължима за разглеждане на делото пред първата инстанция, която в случая е 50лв. За това на основание посочената разпоредба дължимата такса за разглеждане на гражданския иск във въззивното производство следва да бъде в размер на 25лв.

С оглед изложеното, въззивният съдът счита депозираната жалба за частично основателна, единствено по отношение на размера на наложеното на подс.Х. наказание, както и по отношение на размера на определеният за това наказание изпитателен срок. В тази част присъдата следва да бъде изменена на основание чл.334, т.3 вр.чл.337, ал.1 от НПК, като наказанието и определеният изпитателен срок бъдат намалени. В останалата част жалбата се явява неоснователна, поради което присъдата следва да бъде потвърдена на основание чл.334, т.6, вр. чл.338 от НПК. В тежест на подсъдимия на основание чл.189, ал.3 от НПК следва да се възложат държавните такси за разглеждане на гражданския иск както в първоинстанционното производство по отношение на размерът от 20лв над присъдения в първата инстанция размер от 30лв, така и държавната такса за въззивната съдебна инстанция, в размер на 25лв.

По тези съображения Пловдивски окръжен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ присъда № 260136 от 12.10.2021г по НОХД №1037/2020г на Районен съд – Пловдив, в частта относно наказанието на подсъдимия Л.М.Х., като:

НАМАЛЯВА размера на наложеното на подсъдимия Л.М.Х. наказание лишаване от свобода на ТРИ МЕСЕЦА.

НАМАЛЯВА размера на определения изпитателен срок по чл.66, ал.1 от НК на ТРИ ГОДИНИ.

ОСЪЖДА подсъдимия Л.М.Х. да заплати сумите, представляващи държавна такса за разреждане на гражданския иск - пред първа съдебна инстанция в размер на 20лв над постановения от първоинстанционния съд размер от 30лв и пред въззивната инстанция в размер на 25лв, които да бъдат заплатени по сметка на Окръжен съд Пловдив.

Потвърждава присъдата в останалата ѝ част.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____